

Pers en Voorlichting

Gerecht van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 34/22
Luxemburg, 23 februari 2022

Arrest in zaken T-834/17 en T-540/18
United Parcel Service/Commissie, en ASL Aviation Holdings en ASL Airlines
(Ireland)/Commissie

Het Gerecht verwierpt de twee door UPS en ASL Aviation Holdings ingestelde beroepen tot schadevergoeding

Beide ondernemingen vorderen vergoeding van de economische schade die zij stellen te hebben geleden als gevolg van de onrechtmatigheid van een besluit van de Commissie waarbij een aangemelde concentratie onverenigbaar met de interne markt is verklaard

Bij besluit van 30 januari 2013 (hierna: „bestreden besluit”)¹ heeft de Europese Commissie een aangemelde concentratie tussen United Parcel Service, Inc. (hierna: „UPS”) en TNT Express NV (hierna: „TNT”), twee ondernemingen die actief zijn op de markten van internationale expreslevering van kleine pakketten, onverenigbaar met de interne markt verklaard.

UPS heeft publiekelijk aangekondigd dat zij van de concentratie afzag, maar heeft toch bij het Gerecht een beroep tot nietigverklaring van het bestreden besluit ingesteld. Bij arrest van 7 maart 2017² heeft het Gerecht dit beroep toegewezen en bij arrest van 16 januari 2019³ heeft het Hof van Justitie de door de Commissie tegen dit arrest ingestelde hogere voorziening afgewezen.

Inmiddels had de Commissie een aangemelde concentratie tussen TNT en FedEx Corp., een concurrent van UPS⁴, verenigbaar verklaard met de interne markt.

Eind 2017 heeft UPS tegen de Commissie een beroep ingesteld teneinde vergoeding te verkrijgen van de economische schade die zij stelt te hebben geleden als gevolg van de onrechtmatigheid van het bestreden besluit.⁵ In 2018 is ook een beroep tot schadevergoeding ingesteld door ASL Aviation Holdings DAC en ASL Airlines (Ireland) Ltd (hierna tezamen: „ASL-vennootschappen”), die vóór de vaststelling van het bestreden besluit commerciële overeenkomsten met TNT hadden gesloten die zouden worden uitgevoerd na de goedkeuring van de concentratie tussen UPS en TNT.⁶

Beide beroepen tot schadevergoeding worden door de Zevende kamer (uitgebreid) van het Gerecht verworpen.

Beoordeling door het Gerecht

Verwerping van het door UPS ingestelde beroep tot schadevergoeding (zaak T-834/17)

Ter ondersteuning van haar beroep tot schadevergoeding betoogt UPS dat de Commissie met de vaststelling van het bestreden besluit een voldoende gekwalificeerde inbreuk op het Unierecht heeft gemaakt die kan leiden tot de niet-contractuele aansprakelijkheid van de Unie. Volgens UPS

¹ Besluit van de Commissie van 30 januari 2013 waarbij een concentratie onverenigbaar wordt verklaard met de interne markt en de werking van de EER-overeenkomst (ZAAK COMP/M. 6570 — UPS/TNT Express) (Kennissegeving geschied onder nummer C(2013) 431 final); zie ook het persbericht van de Commissie IP/13/68.

² Arrest van het Gerecht van 7 maart 2017, United Parcel Service/Commissie, [T-194/13](#) (zie ook [PC nr. 23/17](#)).

³ Arrest van 16 januari 2019, Commissie/United Parcel Service, [C-265/17 P](#) (zie ook [PC nr. 3/19](#)).

⁴ Besluit van 8 januari 2016 waarbij een concentratie verenigbaar wordt verklaard met de interne markt en de werking van de EER-overeenkomst (zaak M.7630 – FedEx/TNT Express), waarvan een samenvatting is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* (PB 2016, C 450, blz. 12).

⁵ Zaak T-834/17, United Parcel Service/Commissie.

⁶ Zaak T-540/18, ASL Aviation Holdings en ASL Airlines (Ireland)/Commissie.

heeft de Commissie in de eerste plaats haar procedurele rechten in de administratieve procedure geschonden, in de tweede plaats niet voldaan aan haar motiveringsplicht en in de derde plaats fouten gemaakt bij de inhoudelijke beoordeling van de aangemelde concentratie.

Om te beginnen merkt het Gerecht op dat de niet-contractuele aansprakelijkheid van de Unie vereist dat aan drie cumulatieve voorwaarden is voldaan, te weten dat (i) er sprake is van een voldoende gekwalificeerde schending van een rechtsregel die particulieren rechten verleent, (ii) de schade reëel is, en (iii) er een rechtstreeks oorzakelijk verband bestaat tussen de inbreuk en de geleden schade.

Wat in de eerste plaats de vermeende niet-inachtneming van de procedurele rechten van UPS tijdens de administratieve procedure betreft, klaagt UPS erover dat de Commissie haar niet in kennis heeft gesteld van de definitieve versie van het econometrische model dat werd gebruikt voor het analyseren van de prijseffecten van de aangemelde concentratie, noch van de criteria voor het beoordelen van de efficiëntieverbeteringen die uit de concentratie zouden voortvloeien. Daarnaast is UPS van mening dat de Commissie haar recht op toegang tot de door FedEx tijdens de administratieve procedure verstrekte informatie heeft geschonden.

Met betrekking tot het verzuim van de Commissie om UPS de definitieve versie van het door haar gebruikte econometrische model toe te zenden, merkt het Gerecht op dat de Commissie daartoe volgens de toepasselijke regeling inderdaad verplicht was. Aangezien de Commissie op dit punt over weinig of geen beoordelingsmarge beschikte, heeft zij een voldoende gekwalificeerde schending van de rechten van verdediging van UPS begaan door haar dit model niet te verstrekken. Bovendien was deze schending van de rechten van UPS, gelet op de rechtspraak inzake de eerbiediging van de rechten van de verdediging en op het arrest van het Hof van 16 januari 2019, anders dan de Commissie stelt, niet wegens een vermeend gebrek aan duidelijkheid van het Unierecht verschoonbaar.

Het Gerecht verwerpt ook het verweer van de Commissie dat de ontwikkeling van het econometrische model was voorafgegaan door intensieve correspondentie met UPS. Door geen definitieve versie van het econometrische model te verstrekken, heeft de Commissie zich immers niet alleen onttrokken aan een procedurele verplichting om de legitimiteit en de eerlijkheid van de EU-procedure van controle op concentraties te verzekeren, maar UPS ook in een situatie gebracht waarin deze een deel van de motivering van het bestreden besluit onmogelijk kon begrijpen.

Wat daarentegen het verzuim betreft om UPS in kennis te stellen van de criteria voor de beoordeling van de efficiëntieverbeteringen die uit de aangemelde concentratie zouden voortvloeien, herinnert het Hof eraan dat geen enkele bepaling van Unierecht die van toepassing is op de controle op concentraties, de Commissie verplicht om vooraf op abstracte wijze de specifieke criteria vast te stellen op basis waarvan zij voornemens is te aanvaarden dat een efficiëntieverbetering als verifieerbaar kan worden beschouwd. Het argument van UPS dat de Commissie verplicht was haar de specifieke criteria mee te delen die zij voornemens was toe te passen om te bepalen of elk van de aangevoerde efficiëntieverbeteringen verifieerbaar was, ontbeert dan ook elke rechtsgrondslag.

Het Gerecht verwerpt ook het argument dat de Commissie het recht van UPS op toegang tot bepaalde documenten die FedEx tijdens de administratieve procedure aan de Commissie heeft verstrekt, heeft geschonden. Aangezien UPS haar recht van toegang niet tijdig en op de door de toepasselijke wetgeving voorgeschreven wijze heeft uitgeoefend (zij heeft verzuimd om de zaak aan de raadadviseur-auditeur voor te leggen), heeft zij niet voldaan aan de voorwaarden om vergoeding te verkrijgen van de schade die door de schending van die rechten zou zijn veroorzaakt.

Wat in de tweede plaats de gestelde schending van de motiveringsplicht door de Commissie betreft, herinnert het Hof eraan dat de ontoereikendheid van de motivering van een handeling van de Unie in beginsel op zichzelf niet kan leiden tot aansprakelijkheid van de Unie.

Wat in de derde plaats het argument van UPS betreft dat er fouten zijn gemaakt bij de inhoudelijke beoordeling van de aangemelde concentratie, bevestigt het Gerecht weliswaar dat de Commissie bepaalde fouten heeft gemaakt, maar wijst het erop dat deze fouten geen voldoende gekwalificeerde schending van het Unierecht vormen die kan leiden tot de niet-contractuele aansprakelijkheid van de Unie. In dit verband herinnert het Gerecht eraan dat, zelfs indien de Commissie in strijd met haar eigen regels (beste praktijken voor de indiening van economisch bewijsmateriaal) een econometrisch model heeft gebruikt dat aanzienlijk afweek van de gangbare economische praktijk, zij bij de vaststelling van dat model over een aanzienlijke beoordelingsmarge beschikte. Bovendien heeft de Commissie zich voor haar analyse van de gevolgen van de aangemelde concentratie niet uitsluitend gebaseerd op het genoemde econometrische model, maar ook een algemene analyse van de kenmerken van de relevante markt uitgevoerd, waarbij zij de aard en de kenmerken van die markt alsook de uit de voorgenomen concentratie voortvloeiende gevolgen heeft belicht.

Ten slotte concludeert het Gerecht dat UPS niet heeft aangetoond dat er kennelijke en ernstige fouten zijn gemaakt bij de beoordeling van de verifieerbaarheid van de efficiëntieverbeteringen of van de concurrentiepositie van FedEx na de voorgenomen concentratie, noch dat er aanwijzingen zijn dat de concentratie tussen FedEx en TNT een andere behandeling ten deel is gevallen dan die tussen UPS en TNT in het bestreden besluit.

Na aldus te hebben vastgesteld dat de voldoende gekwalificeerde schending van de procedurele rechten van UPS tijdens de administratieve procedure beperkt is gebleven tot de niet-mededeling van de laatste versie van het econometrische model dat de Commissie had gebruikt om de gevolgen van de aangemelde concentratie voor de prijzen te analyseren, onderzoekt het Gerecht of er sprake is van een rechtstreeks oorzakelijk verband tussen die onrechtmatigheid en de door UPS gestelde schadeposten, te weten, ten eerste, de kosten in verband met haar deelname aan de procedure van controle op de aangemelde concentratie tussen FedEx en TNT, ten tweede, de betaling aan TNT van de contractuele boete ten gevolge van de beëindiging van de met TNT gesloten concentratieovereenkomst en, ten derde, de winstderving als gevolg van de onmogelijkheid om die concentratieovereenkomst uit te voeren.

Wat om te beginnen de kosten betreft in verband met de deelname van UPS aan de procedure van controle op de aangemelde concentratie tussen FedEx en TNT, stelt het Hof vast dat deze deelname duidelijk het gevolg was van de vrije keuze van UPS. Derhalve kan de schending van de procedurele rechten van UPS in de procedure van controle op de concentratie tussen UPS en TNT niet worden beschouwd als de beslissende oorzaak van de kosten in verband met haar deelname aan de procedure van controle op de concentratie tussen FedEx en TNT. Aangezien de betaling van de contractuele boete aan TNT haar oorsprong vindt in een contractuele verplichting die voortvloeide uit de bepalingen van de concentratieovereenkomst tussen UPS en TNT, konden de gebreken van het bestreden besluit evenmin de doorslaggevende oorzaak zijn van de betaling van die contractuele boete aan TNT.

Wat ten slotte de door UPS aangevoerde winstderving betreft, merkt het Gerecht op dat niet kan worden aangenomen dat, indien er geen schending had plaatsgevonden van de procedurele rechten van UPS in het kader van de procedure van controle op de concentratie tussen UPS en TNT, deze concentratie verenigbaar met de interne markt zou zijn verklaard. Bovendien heeft UPS niet aangetoond, noch enig bewijs geleverd op grond waarvan het Gerecht kan concluderen dat de Commissie deze concentratie zonder die inbreuk verenigbaar met de interne markt zou hebben verklaard. Verder had het feit dat UPS heeft afgezien van de voorgenomen concentratie zodra het bestreden besluit bekend was gemaakt, tot gevolg dat elk rechtstreeks oorzakelijk verband tussen de vastgestelde onwettigheid en de gestelde schade werd verbroken.

Gelet op het voorgaande concludeert het Gerecht dat UPS niet heeft aangetoond dat de schending van haar procedurele rechten in de procedure van controle op de concentratie tussen haarzelf en TNT de beslissende oorzaak van de gestelde schade was. Derhalve verwerpt het Gerecht haar beroep tot schadevergoeding in zijn geheel.

Verwerping van het door de ASL-vennootschappen ingestelde beroep tot schadevergoeding (zaak T-540/18)

Het door de ASL-vennootschappen ingestelde beroep tot schadevergoeding strekt tot vergoeding van de winstderving die volgens hen voortvloeide uit de door het bestreden besluit veroorzaakte onmogelijkheid om de met TNT gesloten handelsovereenkomsten uit te voeren. Ter ondersteuning van dit beroep stelt ASL dat de Commissie haar fundamentele rechten en die van UPS heeft geschonden en ernstige en kennelijke fouten heeft gemaakt bij de beoordeling van de aangemelde concentratie tussen UPS en TNT.

In de eerste plaats stelt het Gerecht vast dat de ASL-vennootschappen zich ter ondersteuning van hun eigen beroep tot schadevergoeding niet kunnen beroepen op een schending van de rechten van verdediging van UPS in het kader van de procedure van controle op de concentratie tussen laatstgenoemde en TNT. Volgens vaste rechtspraak van het Gerecht is het immers noodzakelijk dat de bescherming die wordt geboden door de rechtsregel die wordt aangevoerd ter ondersteuning van een beroep tot schadevergoeding, doeltreffend is ten aanzien van de persoon die zich erop beroept, en moet deze persoon dus behoren tot degenen aan wie de betrokken regel rechten verleent.

In de tweede plaats verklaart het Gerecht het argument van de ASL-vennootschappen ongegrond dat de Commissie in het kader van de procedure van controle op de concentratie tussen UPS en TNT hun grondrechten en in het bijzonder hun recht op behoorlijk bestuur, zoals neergelegd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zou hebben geschonden. Dienaangaande merkt het Gerecht op dat de ASL-vennootschappen er vrijelijk voor hebben gekozen niet aan deze procedure deel te nemen en dus niet kunnen aanvoeren dat de Commissie hun grondrechten in het kader van deze procedure heeft geschonden.

In de derde plaats verklaart het Gerecht het middel dat de Commissie ernstige en kennelijke fouten heeft gemaakt bij de beoordeling van de concentratie tussen UPS en TNT niet-ontvankelijk omdat de ASL-vennootschappen in dit verband enkel hebben verwezen naar het door UPS in zaak T-834/17 ingediende verzoekschrift.

In het licht van deze overwegingen stelt het Gerecht vast dat de ASL-vennootschappen niet hebben aangetoond dat er sprake is van voldoende gekwalificeerde schendingen van het recht van de Unie die het bestreden besluit aantasten, en verklaart het hun beroep ongegrond.

NOTA BENE: Tegen de beslissing van het Gerecht kan binnen een termijn van twee maanden en tien dagen vanaf de betekening ervan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving verhelpen.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De volledige tekst van het arrest ([T-834/17](#) en [T-540/18](#)) is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170.

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106.